

Kelemen Ágnes
Jelentéktelen játék

Milyen furcsa az emlékezet.
A ma még jelen, de holnap már csupa történelem.
És milyen furcsa az ember.
Ma még szeret, de holnap a tegnap már nem kell.

Egyszer: jöjjön az emlék, múltat hozni a mába.
Máskor: bár felednénk! Mert még felidézni is fájna.
Milyen különös dolog az emlékezés.
Jelentéktelen játék csak az egész.

Nem számít, hogy megtartod, őrzöd, vagy nem kívánod.
Az sem, hogy emlékeidből merítet-e örömed vagy bánatod.
S akkor is, ha az emlékek kockáiból lesz egy egész élet,
Életünk filmjének utolsó része ugyanúgy ér majd véget.

Ami nekünk emlék volt, az unokáink történelme lesz,
Amit van, aki tud, és van, aki örökké keres.
Az elmondott emlékek ereiben a vér tovább csörgedez,
Míg az elhallgatott teste elszárad, hamu és por tölti meg.

Épületek fala, fakó fényképek és elveszett tárgyak
Őrzik az emlékeket, beszélnek némán a mának.
Élő és élettelen emlékek vesznek mindenhol körbe,
Szabadítanak fel vagy zárnak egy elképzelt börtönbe.

Milyen furcsa az emlékezet.

Velünk együtt eltűnik, vagy még évezredekot vezet.

Rajtunk áll a sorsa: korán távozik vagy még dédunokákat is megél.

Tényleg olyan jelentéktelen játék ez az egész?